

A szabadság.

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: January 24, 2018, 7:42 am

Dénes Albert

Rávid, inkább tisztázás jellegű tanulmány ez, de az elkövetkező, a metafizikai munkámról szóló talmakról elárulok szót-társaságunk is tekinthet.

Ha azt mondanám, hogy a szabadság a legfontosabb metafizikai értelemben az jelentésű szót, akkor tévednék. Van néhány metafizikai értelemben az jelentésű szót, mint a szeretet, az értelem, a szabadság, az egység, hogy csak a legfontosabbakat említsék, az e szavak mind egy metafizikai lényeg, az egység lényegének erőiben mozognak. Nem az értelem metafizikai szinonimái e szavak, mert jelentésük felcsúszhat egy valamire való utalás tekintetében, hanem az értelem, mert azon lényeg állapot szavai, ahol az igazi egység megvalósulása a cél. E szavak nem csak, hogy fókuszban vannak, hanem sok esetben pontosan igazi szellemi természetükkel ellentétesen mádon vannak kihasználva, például manipulációra. Ráviden, vannak, akik visszaölelik a szótval. A szabadságnak, valamint az értelemnek a lényegét sokan az sokat keresték az idők folyamán. Ellentmondásos megfogalmazások keletkeztek, mert mindig az ember hatalmi lehetőségei voltak a rejtett mozgatók. Az emberiség, legalábbis szamos tagja úgy vélte, hogy nem csupán az objektív-kont felfogott természet, kálvilágot kell leigaznia ahhoz, hogy életben maradjon, hanem az emberiség társas tagját is. A szabadságnak, az értelemnek, a morálnak, a tudásnak olyan értelmezései születtek meg, hogy azok szelektíven tudjanak korlátozást lenni. Az értelmezés kiagyalásának mindig lehetőségeket jelentettek, a társaságunk káltságot, determináció. Olyan asszociációkba rángatták bele gyakran a gyanútlan embert, amely asszociációk társaságunk alapjait. Azt lehetne mondani, hogy a hatalmi irányultság ideológiák voltak a fókuszvezetés erői. De nem helyes így. A hatalmi irányultságnak, mint beállítottságnak a fókuszzele még mindig az ideológiákba csomagolt rossz, helytelen tudás volt. Csak így lehetett a más emberrel az igazi, metafizikai antropológia megismertetése helyett megejtetni egy hitvány emberképet, amely nem is igazi emberkép, hanem egy nyomorult lény-roncs képe, egy nyomorult, akit azonban még jól ki lehet használni. A metafizikai antropológia az embert úgy mutatja be, mint egyetemes lényt az ez egyben azt is jelenti, hogy az alapvető emberi lényeg egyben isteni lényeg is. Ehelyett az embert valami bio-pszicho-szocio-kulturális árszetésrészletnek igyekeztek beállítani. Nem arról van szó, hogy nincsenek az embernek ilyen aspektusai. Vannak, csak amikor az ember fókusz meghatározásai vannak ezek az aspektusok, akkor kálvetkezik a fókuszértés az fókusz a fókuszértés.

A szabadságnak a lényeghez legközelebb álló metafizikai megfogalmazása az, hogy a szabadság

egy olyan állapot, amikor a látnyek, a dolgok a maguk által megtestesített megnyilvánulásuk szerint tudnak lenni, kibontakozni, a maguk teljességében. Vagyis majdnem olyan, mintha a szabadság helyett egyszerűen mondanánk. Ezért metafizikai szinonimák e szavak. Amit a szabadság jelent az az egyszerűen jelent, nem szabad elveszíteni, de azt a látó-örtelem-valóság-egység, amelyben e szavak mind-mind egyértelműen jelentenek valamit, már mint eme állapot, látó-örtelem kifejezésükkel nyilvánvaló, szem előtt kell tartani. A metafizikai szinonimák is nem grammatikai fogalom, hanem azt messze meghaladja. Nos, az ember, az igazi antropológia szerint egyetemes látóny. Egy mutatja be a szándékja, a vándor, a hagyomány és formái is, tehát a maga teljességében csak akkor tud lenni, megnyilvánulni, kibontakozni, ha ennek megfelelően állítja be a lényét. Ez a beállítás tehát lenne az alapállás. Láthatjuk, hogy a tudás az a szabadság is metafizikai szinonimáknak tekinthetünk. Ha hiányzik az egyetemes látó-örtelem az ember egyetemességéről való tudás, csak olyan beállítás-tudást tudunk meg, amelyből hiányzik az egyetemesség is. Ha tehát redőken van jelen a tudás, a beállítás-tudás is csak tudóredő. De ha tudatosan magamba veszem a tiszta állapotot alkotó tudást, annak minálgyorsabb formájában, azaz forma-felállításában, akkor fokozatosan meg tudom állítani azt az alapállást, amely az ember egyetemes alapállása, vagyis a szabadság, az egyszerűen, az örtelem, a felelősség, a tudatosság másképp, állapotai valószínűleg meg bennem az a körrel való kapcsolat. Látható, hogy a szabadság is a látó-örtelem-egység egyszerűen örtelem meg, egyértelműen a tiszta metafizikai látónyeg szavával, nem pedig kiszakításra ebből az egyszerűenből. Működésük megjegyzem, hogy mindez nem jelenti azt, hogy a különböző szavak között nincs kapcsolat az egyszerűen lehet olvasztani ezeket. A szavak között, igenis, kapcsolat van az egyszerűen nem olvasztható egyszerűen egy nagy egység-állag, mert akkor egy zavaros állag keletkezik, nem pedig tiszta állapot egyszerűen. A metafizikai szinonimák is, mint mondtam, már jelent, nem jelenti a szavak szemantikai szintén azonosítás egy kiegészítő jelentés örtelemében.

Most, ezek után, bárki joggal kérheti, hogy amint elhangzottak, azaz leírták a szabadság látónyege körülbelül metafizikai gondolatok, legyenek szívesen szemlélyes ötlekkel hozni a dolgot az legalább egy példát felhasználva, az örtelem meg körülbe hozni az eddig írottakat. Adok példákat. De előbb működésük kikérem, hogy a szabadsággra vonatkozó eddigi kikérmek, amelyeket az emberiség bevett, mind-mind a szabadság igazi örtelem, jelentése, jelentés ellen hatottak. Egy asszociáció a szíves akarattal, a jogi körrel szembeállítással, a tulajdonnal, hogy a feltevéseknek csak a sarkallatos pontjait jelöljem meg. Másfelől jöttek azok a korlátlan- és, az egyszerűen-egység, amelyek meg az ember látónyegi struktúráit is feloldják, azaz lebontják volna, ahhoz, hogy e lehetetlenségük bevezethessen. Persze, nem ment az egyszerűen meg, mert amikor a korlátlan- és az egyszerűen-egység által hatott tevékenység lebontja az ember legitim látó-örtelem biztosítás szellemi-, mentális- meg egyszerűen struktúráit, akkor lassan-lassan el fog tenni- kicsit rossz szívesen az ölé- maga az alany, vagyis maga az ember, aki megölehetné azt a egyszerűen-egység szabadságot. Persze, hogy megvalósíthatatlan, persze, hogy tevékenység, az egyszerűen, mint egy sajátosan derivált nihilista tevékenység, ami a destruktív akarja struktúráit. Egyszerűen van, de ez a szabadság korrelációjában nem egy hozandó be, hogy leromboljuk azokat a struktúrákat, amelyek az egyszerűen embert építik fel.

Tudjuk, hogy a szabadság a látó, a látó-örtelem egyszerűen-egység feltételezi, tehát az egyszerűen-egység egyik konkrét példája lehet a szabadság tevékenységében. De, hogy ne csak egy példája legyen, másikat például az alkotó emlőtem. De, hogy legyen egyszerűen-egység hármas példája, megemlétem a szemlélyes ötlek ötlefeladatait is. Kezdjük az egyszerűen-egséggel. Medikális fogalom, csak egy állhatott, hogy az ember a biológiai látótenkelésnél nem volt hajlandó mást látni. Egy máj az egyszerűen-egység az egyszerűen-egység, izmok, karok, lábak, szemek kezdtek máj-száj-emberek helyett,

alkalikus foszfát; z Á-szomatotropin, zsÁ-rok, cukrok Á-s fehérrjÁk. Az egÁ-szszÁ-g medikÁ;lis kÁ;rrre redukÁ;lÁ³dott, vagyis az emberi lÁ-t egyik olyan aspektusÁ;ra, amely a maga helyÁ-n ugyan ott van, de semmikÁ-pp sem Á-gy, hogy az Á-opsÁ-g, az egÁ-szszÁ-g Á;llapotÁ;t, folyamatait Á-s má»veleteit csak erre lehessen redukÁ;lni.

Ahelyett, hogy tÁ;lsÁ;gosan belemennÁ-k az egÁ-szszÁ-g metafizikai tÁ;rgyalÁ;sÁ;ba, amely egy kÁ;llÁ;n tanulmÁ;nyt igÁ-onylÁ; nagy tÁ-ma, Á;tmegyek a kÁ;vetkezÁ; pÁ;ldÁ;hoz, az alkotÁ;shoz. Az ember teremtÁ;u, alkotÁ; lÁ-ony. EgyetemessÁ-ge ezt is jelenti, má;rmint az alkotÁ;s fontossÁ;gÁ;t az Á-letÁ-ben, a szemÁ-lyes integritÁ;sa Á-ordekÁ-ben. Ez nem azt jelenti, hogy mindenkinek vagy festÁ;nek, vagy Á-rÁ³nak, vagy zenemÁ;vÁ-sznek kellene lennie. Az Á;nÁ;llÁ³ gondolkozÁ;t is az alkotÁ;s kÁ;rrÁ-be lehet vonni. Az má;r elvÁ;rhatÁ³, hogy mindenki gondolkozzon. Á-os fÁ;leg Á;nÁ;llÁ³an, ami nem Á;nkÁ-nyessÁ-geket jelent, hanem elsÁ; sorban azt, hogy nem mindig a má;sok, a tÁ;bbiek Á;ltal megfogalmazott gondolatokat ismÁ-telgetjÁ; k jÁ³l-rosszul, hanem szellemi erÁ;feszÁ-tÁ-seket teszÁ;nk arra, hogy a minket is Á-rintÁ;u fontos kÁ-rdÁ-seken mi magunk gondolkozzunk el.

A harmadik pÁ;lda az Á-letfeladatokra vonatkozik. Itt jÁ;n be az asztrolÁ;gia pÁ;tolhatatlan segÁ-tsÁ-ge. Az asztrolÁ;gia lehetÁ;u vÁ- teszi, hogy a szÁ;letÁ-si horoszkÁ;p Á;ltal feltÁ;rkÁ-pezzÁ;k szemÁ-lyes mintÁ;nkat, amely annyira egyedi, mint pl. az ujjlenyomat, mindazzal egyÁ;tt, hogy eme egyedi mintÁ;t kirajzolÁ³ erÁ;uk, szimbÁ;lumok ugyanazok bá;rmely horoszkÁ;p esetÁ-ben. Á-gy az egyetemes lÁ-t Á-s az egyÁ-oni Á-let talÁ;lkozÁ;sÁ;nak megragadhatÁ³, Á-orthatÁ;u, megfogalmazhatÁ³ szimbolumvilÁ;ga a horoszkÁ;p, Á-s ebbÁ;ul nem csak azt tudjuk feltÁ;rkÁ-pezeni, hogy milyenek vagyunk, hanem azt is megÁ-orthatjÁ;k, hogy melyek a legfontosabb Á-letfeladataink. TermÁ-szetesen ehhez el kell kÁ-szÁ-teni egy illetÁ;u szemÁ-ly horoszkÁ;pÁ-rtelmezÁ-sÁ-t, mert bá;r lehet Á-gy Á;ltalÁ;ban is beszÁ;lni Á-letfeladatokrÁ;l, de a szemÁ-lyes varianciÁ;k má;snÁ;l elÁ;u nem fordulÁ³ vonatkozÁ;sait csak a szÁ;letÁ-si, a szemÁ-lyes horoszkÁ;p alapjÁ;n lehet Á-rtelmezni.

Á-sszegezve e rÁ;vid tanulmÁ;ny gondolatait, a szabadsÁ;g egy olyan lÁ-t-Á-rtelem-egÁ-sz egysÁ-gÁ-ben Á-orthatÁ;u, ahol má;s metafizikailag fontos szavak mellett, azokkal egyÁ;tt, egy egysÁ-ges lÁ-tÁ;llapot, de helyesebben fogalmazva, lÁ-tfolyamat, lÁ-tmÁ;velet kifejezÁ;u, kibontakoztatÁ³ erÁ;uit testesÁ-ti meg. SzÁ;munkra a feladat Á-s a szabadsÁ;g Á;sszetartozik. A feladat Á-ppen a szabadsÁ;g megÁ-rtÁ-se Á-s megavalÁ;sÁ-tÁ;sa. A feladat nehÁ-z, mert amilyen az egysÁ-gkÁ;p, olyan a szabadsÁ;gkÁ;p Á-s a amlíen a szabadsÁ;gkÁ;p, olyan az ember beÁ;llÁ-tÁ³dÁ;sa arra vonatkozÁ³lag, hogy az egysÁ-gnek milyen fokozatÁ;t kezdje realizÁ;lni.